

ЗА БУДІВЕЛЬНІ КАДРИ

Орган парткому, профкому, комітету комсомолу, ректорату
Київського ордену Трудового Червоного Прапора інженерно-будівельного інституту

№ 6 (949)

Четвер, 20 лютого 1986 р.

Видається
з вересня 1962 р.

Ціна 1 коп.

ЗНАМЕННА ПОДІЯ В ЖИТТІ ПАРТІЇ

Наближається знаменна подія в житті нашої партії і радянського народу — 25 лютого розпочне свою роботу XXVII з'їзд КПРС.

Першочерговим завданням партійної організації інституту, її ідеологічного активу є мобілізація всього колективу на успішне виконання соціалістичних зобов'язань, взятих на честь XXVII з'їзду нашої партії.

В дні роботи з'їзду необхідно організувати регулярну інформацію про його роботу в усіх підрозділах інституту, в студентських аудиторіях і гуртожитках. Партійні та комсомольські бюро мусять взяти під свій контроль своєчасну доставку газет та журналів в гуртожитки, ще раз перевірити наявність телевізорів та якість їх роботи, радіоточок на кафедрах і в лабораторіях в гуртожитках.

В ці дні в студентські аудиторії і гуртожитки повинні прийти наставники академічних груп, викладачі кафедр суспільних наук, представники ректорату, партійного комітету, комітету комсомолу, щоб відповісти на численні запитання студентів.

На всіх факультетах, в підрозділах інституту в день початку роботи з'їзду стінні газети мають відобразити підсумки соціалістичного змагання на честь з'їзду.

Під час учбового процесу на кожній лекції повинна йти мова про завдання, які ставить Комуністична партія перед спеціалістами-будівельниками, в питаннях комуністичного виховання молоді. Адже кожен з'їзд — це слава сторінок історії нашої партії, всього радянського народу.

XXVII з'їзд — це з'їзд, який затвердить нову редакцію Програми КПРС та її Статуту, виробить і затвердить економічну і політичну стратегію нашої партії на XII п'ятиріччю, стратегію прискорення соціального й економічного розвитку радянського суспільства, нашого руху вперед у будівництві комуністичного суспільства.

Всі ці документи висловлюють піклування нашої партії про матеріальний і культурний рівень радянських людей, піклування про мир і щастя на землі.

В. МАКОГОН,
заст. секретаря парткому інституту.

На комуністичному суботнику

Зробити свій внесок у фонд XII п'ятирічки — з таким настроєм прийшов на комуністичний суботник кожен член нашого колективу. Хто працював на робочому місці, хто на благоустрій території, збиранні макулатури, ме-

талобрухту, на будівельних майданчиках — кожен прагнув виконати доручену справу на найвищому рівні. Ентузіазм і вимогливість — такі риси демонстрували учасники «червоної суботи», присвяченої XXVII з'їзду КПРС.

ТРУДОВЕ ПІДНЕСЕННЯ

15 лютого — день всеосяжного суботника, присвяченого XXVII з'їзду КПРС. Колектив Київського інженерно-будівельного інституту одностайно підтримав заклик підприємств, організації країни провести день ударної праці.

У січні—лютому у всіх студентських колективах і підрозділах інституту відбулися загальні збори, створені штаби по керівництву суботником і відразу розпочалися роботи в його рахунок.

Найвище трудове піднесення панувало в день суботника 15 лютого. Всього взяли участь в ударній праці понад 5680 чоловік. Півтори тисячі студентів після занять і в вихідні дні працювали на будівельних майданчиках Києва. Зароблені гроші в сумі понад 1600 карбованців перераховані у фонд суботника.

Студенти інституту працювали на ремонтних роботах в учбових корпусах, лабораторіях, кабінетах, в гуртожитках, на господарських об'єктах. В результаті приведені в порядок більше 40 аудиторій, лабораторій і кабінетів, здійснено профілактичні роботи 14 установок лабораторного обладнання. Під час суботника прибрано 9 гектарів території і учбових територій площею 1600 квадратних метрів, зібрано 2000 кг металобрухту і близько 1500 кг макулатури.

Кожен студент і співробітник інституту з честю виконав намічений обсяг роботи. Колектив в цілому виявив згуртованість, організованість і продемонстрував відданість справі Комуністичної партії Радянського Союзу.

Наш кор.

УКЛАЛИ ДОГОВІР

Близько 350 чоловік студентів і співробітників будівельно-технологічного факультету взяли участь у суботнику.

Факультетом укладено договір із заводом залізобетонних конструкцій № 1, ДБК-3. Завод ЗБК-1 знаходиться зараз в стадії реконструкції, і студенти всіх курсів допомагали його благоустрою. На цих підприємствах студенти заробили 200 карбованців, які

перерахували у фонд суботника.

Велику роботу провели і колективи кафедр та лабораторій. Так, наприклад, були відремонтовані пропалочні камери в аудиторіях № 163 та № 1197 і ін. На кафедрі хімії змонтовані установки для відновлення сульфату натрію вугіллям, відромонтовано фотокопирметр та ін.

Г. АНТОНЕНКО,
декан будівельно-технологічного факультету.

НА ЖИТЛОВОМУ БУДИНКУ

Близько тисячі людино-годин відпрацювали студенти будівельного факультету на будівництві житлового будинку заводу «Київпромаш». У фонд п'ятирічки ними перераховано 400 карбованців.

В. ТЕРНОВИЙ,
голова профбюро будівельного факультету.

НА ВСІХ ДІЛЯНКАХ

Активну участь у комуністичному суботнику взяв факультет міського будівництва. Студенти другого, третього, четвертого курсів спеціальності «міське будівництво» працювали в будівельно-монтажному управлінні № 32 «Київпробуду», допомагаючи його робітникам впорядковувати територію. Студенти перерахували у фонд суботника 100 карбованців.

Молодь факультету привела в порядок і територію вузу, закріплену за ним. Студенти очисали від сміття спортивний стадіон, територію навколо головного корпусу інституту, гуртожитку № 6.

Студенти і викладачі працювали в аудиторіях, лабораторіях, робочих кабінетах. Так, на кафедрі вищої математики поклаовано 60 квадратних метрів підлоги, в спортивному комплексі студенти пофарбували роздагальню. Працювали всі дружно, піднесено.

С. ВОЙТЕНКО,
секретар партбюро факультету міського будівництва.

ВІДСУТНІХ НЕ БУЛО

сортувати продукцію заводу — вентиляційні розтруби і патрубки.

На вулиці був відчутний мороз. Але бадьора робота розіграла всіх і на свіжому морозному повітрі дихалося уже з задоволенням. Переносити деталі через все заводське подвір'я було важко, і ми придумали стати ланцюжком і передавали один одному деталі мовою по конвеєру. На цю роботу ми запланували півтори години, а виконали її за одну годину.

Трохи важко виявилась суцільна робота — рихтування заліза. Інструмента на всіх не вистачало і до-

водилось працювати по черзі. Однак і з цим завданням ми справились добре — виконали роботу якісно і в строк. Робітники заводу, які допомагали нам, були задоволені нашим старанням.

Після закінчення відданого завдання, група ТВ-14 не пішла з заводу, а за пропозицією старости В. Кисельчука прийшла на допомогу своїм товаришам, які працювали під керівництвом секретаря комсомольської організації курсу О. Фесенка. Робота була не із легких — із гори продукції, що знаходилась на подвір'ї заводу, необхідно було вибрати розтруби

певної конфігурації, вантажити їх на тачки, які переносити великий баштовий краун. Вимагалась велика обережність з матеріалом, адже чавун на морозі дуже крихкий.

Колі спільними і дружними зусиллями робота була закінчена, представники дирекції підприємства подякували нам, студентам, за хорошу роботу. Ми повертались додому з святовим настроєм в душі. Суботник, присвячений XXVII з'їзду КПРС, став для нас, першокурсників санітарно-технологічного факультету, справжнім святом праці. Трудовий заряд його допоможе нам в повсякденній учбовій роботі.

В. ВОРОНІН,
студент групи ТВ-14.

Уже з самого ранку в колективі Київського заводу санітарно-технічного обладнання, що знаходиться на вул. сім'ї Сосніних, панував святковий настрій. На прохідній робітників заводу і студентів бадьорою музикою зустрічав духовий оркестр.

Перед тим, як приступити до роботи, старости всіх груп зробили перекличку — відсутніх не було. Потім представники дирекції заводу показали нам обсяги роботи, які ми, студенти, повинні були виконати під час «червоної суботи».

Групи ТВ-14 було доручено складати за розміром важкі металеві ківші, рихтувати залізо і складати вентиляційні труби. Групи ТВ-11, 12, 13 повинні були

ВІЧНА МЕРЗЛОТА І... ДНО ОКЕАНУ

Неймовірно, але виявилось, що така маленька і незначна на перший погляд деталь може економити мільйони карбованців...

А в тім про все по порядку. Мабуть, кожен бачив звичайний екскаватор, що рие землю. Бачили також на ковші, яким він, наче долоною вибирає ґрунт, збуді. Здається, всі вони однакові, і від них майже нічого не залежить.

На будівництві БАМу — багато імпортної техніки. (Адже наша країна буде більше, ніж США, Японія, ФРН, Англія і Франція разом взяті). Але ні в США,

ні в Японії землерийні машини не працюють в умовах вічної мерзлоти.

На БАМі ж зубці ковшів екскаваторів та стійких розпушувачів стиратються «на очах», наче наждаком. Приміром на машинах американської фірми «Катерпілар» та японської «Катю» за 4—7 годин. Отже, треба їх змінювати раз або й два на день. А за кожен зубець фірмам треба було платити — у масштабах бу-

дівництва набігала солідна сума...

— Наші випускники, що працюють на БАМі, — розповідає завідувачий кафедрою будівельних машин Київського інженерно-будівельного інституту доктор технічних наук професор В. Л. Баладіньський, — звернулися до нас з проханням спробувати розробити зубці нової конструкції, надійні і більш економічні.

Вадим Леонідович показує на випробувальній

стенді в лабораторії, де знаходилась місткість з штучною вічною мерзлотою, яку відтворювали в спеціальних холодильних камерах.

Сотні дослідів, безкінечні вимірювання і випробування нових конструкцій. Потім результати «прогнали» на ЕОМ і одержали висновки, що дозволили по-новому підійти до конструювання зубців.

З'ясувалось, що для того, щоб відколоти від породи-

моноліта шмат, потрібно дуже багато енергії, а навантаження на поверхні зубців в старій конструкції розподілялись нерационально.

— І от що вийшло. — Вадим Леонідович вказує на зубець што на перший погляд відрізняється лише кількома гранями від американського і японського, покладених поруч на столі.

— Його стійкість в умовах БАМу — 12—14 годин. Вартість сім з полови-

ною карбованців, що в декілька разів дешевше за імпортні. Отже, економічний ефект новинки у декілька мільйонів карбованців — справді можна назвати золотим.

Випуск нових зубців швидко освоїв на Дарницькому заводі по ремонті дорожньої техніки. Зараз що розробку впроваджено на багатьох заводах країни. На жаль, не беруться за це деякі виробничі об'єднання Києва, наприклад, «Червоний екскаватор».

(Закінчення на 2-й стор.)

23 лютого — День Радянської Армії та Військово-Морського Флоту

ГАРАНТ МИРУ

Ось вже 68 років Радянські Збройні Сили з честю виконують своє велике призначення.

В умовах небезпеки, яка нависла над людством, Радянські Збройні Сили виступають надійним гарантом миру, міцною перешкодою на шляху претендентів до світового панування.

Воїни Збройних Сил СРСР невпинно удосконалюють свою бойову майстерність, беруть активну участь в соціалістичному змаганні «XXVII з'їзду КПРС — наша самовіддана ратна праця!», приділяють пильну увагу підвищенню бойової готовності у військах і на флоті. Разом з арміями Варшавського Договору радянські воїни готові з честю виконати свій патріотичний та інтернаціональний обов'язок. Ця готовність стала важливим політичним фактором збереження соціалізму і миру, сучасності і майбутнього людства.

МИ БАГАТО ЗРОЗУМІЛИ

Гостем «Клубу цікавих зустрічей» у першокурсників факультету автоматизації будівельного виробництва був Герой Радянського Союзу капітан Київського загальновійськового Червонопрапорного училища ім. М. В. Фрунзе Валерій Іванович ГРИНЧАК.

Вмиєть змовкли голоси, всі встали, коли відчинились двері, і в студентську аудиторію зайшов молодий чоловік в військовій формі. На кителі — Золота Зірка Героя Радянського Союзу. «Вітати, чекали, про що розповість нам ця людина. Валерій Гринчак в складі обмеженого контингенту радянських військ виконував інтернаціональний обов'язок в Афганістані.

Більш як півтори години розмовляли ми з Валерієм Івановичем. Це була дуже

серйозна розмова, а не монолог розповідача.

Кожного хвилювало питання, чи зміг би я так, як ця мужня людина? Чи вистачить фізичних сил, сили волі подолати випробування? Чи могли б на кожного з нас поклястися товариші?

І з перших же питань відчувалося, що між великою молодіжною аудиторією і розповідачем встановилось довіря. І Валерій Гринчак відповідав на питання щиро. Він розповів, що на кожного воїна, з якими він служив, можна поклястися, жоден з них не виявився боягузом, а навпаки, коли необхідно було йти на виконання небезпечного завдання, солдати просили взяти їх з собою.

Звичайно, всіх нас цікавило, за що Валерій присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

— Одним словом не скажеш, — відповів капітан.

А потім із всієї своєї служби він виділив такий епізод. Душманів будь-якою ціною прагнути не допустити раянської допомоги народу, що бореться. Вони, зайнявши надзвичайно вигідні позиції в розщелині гір, обстрілювали дорогу, будучи односторонніми командирами, бо зверху їх захищав природний кам'яний «дах» скелі з трьох боків «стіни». Дістатися їх було неможливо. Підрозділ, яким командував Валерій Гринчак, міг рухатися тільки по гірському хребту, який банда душманів тримала під прицілом. Але, як

не було важко, завдання було виконано. Банда була розгромлена. Валерія у цьому бою було поранено.

Ми багато зрозуміли. Перед мужністю і щирістю цієї людини кожен із нас мусить схилити голову. Такі зустрічі не можна забувати. Вони допомагають нам долати труднощі і добиватися цілі, виховувати характер, морально вдосконалювати себе.

О. ШМАТОК, студентка групи АСУ-14.

На знімках: слухають першокурсники розповідь Героя Радянського Союзу Валерія Гринчака; бесіда в парткомі інституту.

Фото В. Погорельчука.

ВИВЧАЄМО ДОСВІД

При кафедрі організації і управління будівництвом А. Соколовський, М. Цумая. Доповіді з інтересом були заслухані і обговорені учасниками семінару.

Наступний семінар відбудеться в березні. Бажаючим стати членами гуртка (ними можуть бути студентами) потрібно звернутися до його керівника на кафедрі організації і управління будівництвом (кім. 318).

М. РУДЬ, керівник гуртка, доцент кафедри організації і управління будівництвом, к. е. н.

Відбувся перший науковий семінар гуртка, на якому з доповідями про досвід управління виробництвом в Японії, виступили студенти V курсу архітектурного факультету Н. Ба...

КУРС — НАУКОВО-ТЕХНІЧНИЙ ПРОГРЕС

ВІЧНА МЕРЗЛОТА І... ДНО ОКЕАНУ

(Закінчення).

Над створенням новинки працювало багато спеціалістів інституту та кілька десятків студентів.

Часто майбутні інженери виконують на кафедрі курсові і дипломні роботи на фантастичні, здавалося б, теми. Розробляють устаткування, яке могло б працювати на дні моря, в пустелі, у горах, на полюсі чи інших планеті.

І це не фантастика, а цілком реальна робота. Адже е тут на спеціальній установці «океанське дно», пристрій, що моделює руйнівні процеси на глибині до кількох кілометрів. Видобування корисних копалин з дна моря — проблема сьогоднішнього дня. Цей напрям очолює доцент В. Г. Мойсеєнко. Вже зроблені перші кроки до створення підводних самохідних автоматизованих землерійних

машин, які почнуть працювати у нинішній п'ятирічці. Нові каменерізальні машини та алмазний інструмент сконструювала група вчених студентів, яку очолюють О. О. Костенюк та В. М. Марин. Принципово новою конструкцією ресори, яку щойно розробив доцент М. Н. Заммітер, уже зацікавилися Київський мотоциклетний завод, КамАЗ та ряд зарубіжних фірм.

Багато замовлень одержує кафедра з лінійних районів країни. Це стосується розробок принципів нових машин по різному сиңгу і людю, машини для добування цінних металів.

— Ми передивилися усі патенти за 10 років, які стосувалися нашої роботи, — розповідає один з учасників розробки, студент Дмитро Сморж — спеціальні пристрої синхронізуватиме рух самохідної машини. Хотілося зрозуміти її якомога економічнішею. І лабораторні та по-

лігонні випробування виявили, що затрати енергії, а відтак і пального, залежать від форми зрізу (шматків) породи, які видає машина.

Аспірант Володимир Данчук бється над винаходом... лопати, якої ще нема в світі. Автоматичної. Звичайну яму в саду вирити або вузеньку траншею прокопати — вручну важко і невигідно, а використовувати для цього потужний екскаватор — просто марнотратно.

— Якою ж має бути автोलопата?

— Невеликою, — пояснює спеціаліст, — на зразок бензопили...

Поєднання ентузіазму, енергії молодих з досвідом покоління таких науковців, як, наприклад, Олександр Савелійович Фіделев, що створив перший у світі дизель-трелєйзов, дозволяє кафедрі бути ініціатором нових високопродуктивних

розробок в галузі будівельної техніки.

— Ваші дослідження, певно, потребують великих матеріальних затрат? — запитують у Вадима Леонідовича.

— При кафедрі створені три лабораторії: випробування землерійних машин, общисювальної техніки, та гідроприводу. На полігоні будівельної техніки наші конструкції випробовуються в моделях, які потім передаються замовнику... Випрати на нашу роботу, наприклад, минулого року становили 140 тисяч карбованців, а віддача була більше мільйона.

За цими цифрами — велика копійка робота, творчий пошук і сміливість, з якою на кафедрі беруться за вирішення найскладніших науково-технічних проблем.

Д. ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ, «Вечірній Київ» від 1 лютого 1986 р.

ЗА СТАРТОМ — НОВИЙ СТАРТ

Морозним недільним ранком, 16 лютого, на лінійній трасі в Совських садах зібрався учасники традиційної першості інституту по лижах. Масові заїгри в цьому році присвячуються XXVII з'їздові Комуністичної партії СРСР.

На старт вийшли студенти всіх факультетів інституту, понад 220 чоловік.

На дистанції 3 км серед жінок перемогла студентка I курсу факультету міського будівництва (ПГ-12). О. Молокова. Друге місце виборола студентка С. Романович (ПЦБ-25), третє та четверте місця поділили першокурсниця факультету міського будівництва, групи ПГ-13 Є. Яковлева та Т. Смирнова.

Серед чоловіків на трасі 5 км поза конкуренцією був студент санітарно-технічного факультету І. Малло (ВК-11).

В командному заліку перше місце знову виявилось у студентів факультету міського будівництва. Друге — у сантехніків, третє місце вперше вибороли студенти будівельно-технологічного факультету.

Отже, Всесоюзний тиждень лижника фінішував. Але у збірній команді інституту попередє ще основні старту. Зустріч з лижнею бадьорстє та здоров'я продовжується.

Н. ЗУБОВА, викладач кафедри фізвиховання.

Редактор А. БОГОВІС.